

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Sagsøgerens påstande

- det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 2002/77/EF, idet den i medfør af § 5a, stk. 1 og 2, i overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser til ZES (lov om elektronisk kommunikation) har begrænset antallet af virksomheder, som kan tildeles radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission, og som kan meddeles en tilladelse til at udbyde tilsvarende elektroniske kommunikationstjenester, til to (mens op til fem virksomheder potentielt kunne komme i betragtning)
- det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 2002/77/EF, artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/20/EF og artikel 9, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF, idet den i medfør af ZES § 47a, stk. 1 og 2, og artikel 48, stk. 3, forbyder virksomheder, der udbyder tv-indhold, og hvis programmer ikke udsendes i Republikken Bulgarien, samt de personer, der er forbundet med disse virksomheder, at deltage i procedurer om tildeling af radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission, og at udbyde de hermed forbundne tjenester
- det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 2002/77/EF, artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/20/EF og artikel 9, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF, idet den i medfør af ZES § 48, stk. 5, forbyder indehavere af radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission at etablere elektroniske kommunikationstjenester til udsendelse af radio- og tv-programmer
- Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Kommissionen har anført, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 2, i Kommissionens direktiv 2002/77/EF⁽¹⁾ af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (konkurrencedirektivet), artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF⁽²⁾ af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) og artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF⁽³⁾ af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet).

- Republikken Bulgarien har ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til konkurrencedirektivets artikel 2, stk. 1, hvorefter medlemsstaterne ikke må indrømme eller opretholde eksklusive eller særlige rettigheder til at etablere og/eller udbyde elektroniske kommunikationsnet eller til at udbyde offentlige elektroniske kommunikationstjenester. Republikken Bulgarien har gennem lovgivning begrænset antallet af virksomheder, der kan meddeles tilladelse til at gøre brug af radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission, og som udbyder tjenesterne som multiplexudbyder på sit område, til to (mens op til fem virksomheder potentielt kunne komme i betragtning). Dette er sket på grundlag af uforholdsmæssige og ikke-objektive kriterier. Republikken Bulgarien har på denne måde skabt særlige rettigheder til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester.

— Republikken Bulgarien har ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til konkurrencedirektivets artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, tilladelsesdirektivets artikel 7, stk. 3, og rammedirektivets artikel 9, stk. 1, hvorefter tildeling af radiofrekvenser til elektroniske kommunikationstjenester skal ske på grundlag af objektive, gennemsigtige, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige kriterier. Republikken Bulgarien har fastsat kriterier for deltagelse i procedurer om tildeling af radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission, som ikke stod i et rimeligt forhold til de forfulgte mål. Ved opstilling af kriterier for tildeling af radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission, der ikke var forholdsmæssige, og som dermed kunne afholde en række virksomheder fra at deltage i disse procedurer, har Republikken Bulgarien tilsidesat sin forpligtelse i henhold til konkurrencedirektivets artikel 2, stk. 2, til at sikre, at enhver virksomhed får ret til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester.

- Republikken Bulgarien har ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til konkurrencedirektivets artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, tilladelsesdirektivets artikel 7, stk. 3, og rammedirektivets artikel 9, stk. 1, hvorefter tildeling af radiofrekvenser til elektroniske kommunikationstjenester skal ske på grundlag af objektive, gennemsigtige, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige kriterier. Republikken Bulgarien har fastsat kriterier for deltagelse i procedurer om tildeling af radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission, som ikke stod i et rimeligt forhold til de forfulgte mål. Ved opstilling af kriterier for tildeling af radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission, der ikke var forholdsmæssige, og som dermed kunne afholde en række virksomheder fra at deltage i disse procedurer, har Republikken Bulgarien tilsidesat sin forpligtelse i henhold til konkurrencedirektivets artikel 2, stk. 2, til at sikre, at enhver virksomhed får ret til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester.

⁽¹⁾ EFT L 249, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 108, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 108, s. 33.

Appel iværksat den 4. juli 2013 af Den Italienske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. april 2013 i de forenede sager T-99/09 og T-308/09, Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-385/13 P)

(2013/C 252/40)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri og P. Gentile, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 19. april 2013 i de forenede sager T-99/09 og T-308/09, og meddelt den italienske regering den 24. april 2013, ophæves.
- Der tages stilling til sagens realitet, og følgende afgørelser annulleres:
 - Skrivelse af 2. februar 2009, nr. 000841, fra Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik vedrørende »Kommissionens betalinger af et andet beløb end det ansøgte«, som indeholdt følgende afgørelse: »Følgelig fastsættes den dato, hvorefter Kommissionen anser udgifter i forbindelse med foranstaltning 1.7 i POR 2000-2006 for ikke-støtteberettigede, til den 29. juni 2007 og ikke den 7. maj 2006, som meddelt i ovennævnte skrivelse af 22. december 2008«.
 - Skrivelse af 6. februar 2009, nr. 001059, fra Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik vedrørende »suspension af betalingsanmodningen og anmodning om oplysninger vedrørende de finansielle korrektioner i henhold til artikel 39 i forordning nr. 1260/1999 OR Campania«, som indeholdt følgende afgørelse: »Følgelig fastsættes den dato, hvorefter Kommissionen anser udgifter i forbindelse med foranstaltning 1.7 i POR 2000-2006 for ikke-støtteberettigede, til den 29. juni 2007 og ikke den 17. maj 2006, som tidligere anført«.
 - Skrivelse af 22. december 2008, nr. 012480, fra Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik vedrørende POR Campania 2000-2006 (CCI nr. 1999 IT 16 1 PO 007) — følger af overtrædelsesprocedure 2007/2195 for forvaltningen af affald i Campania, hvorved »Kommissionen anmoder om fra næste betalingsanmodning at fradrage alle udgifter i forbindelse med foranstaltning 1.7 afholdt efter den 29. juni 2007«.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Italienske Republik har til støtte for sin appel fremsat følgende otte anbringender:

Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 9, litra e), f), h), j), k), l) og m), artikel 32, stk. 3, første afsnit, litra f), artikel 32, stk. 4 og 5, samt artikel 31, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 1260/99 ⁽¹⁾.

For at det kan fastslås, at en anmodning om betaling af bidrag fra en strukturfond til aktioner fastsat i en foranstaltning ikke kan behandles, fordi der verserer en overtrædelsesprocedure, skal der være en specifik og ikke generel forbindelse mellem overtrædelsen og foranstaltningen, og Kommissionen skal godtgøre, at der foreligger konkret fare for, at man ved at finansiere foranstaltningen ender med at finansiere overtrædelsen. I

modsatning til hvad Retten har fundet, er det ikke tilstrækkeligt, at der blot er en »tilstrækkeligt direkte forbindelse«, der ikke på anden måde er kvalificeret.

Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 32, stk. 3, litra f), andet led, i forordning nr. 1260/1999.

I den foreliggende sag mangler imidlertid også denne forbindelse, idet Retten har bemærket, at det fulgte af sagsakterne, at den utilstrækkeligt differentierede indsamling i overtrædelsesproceduren blev omtalt som medvirkende årsag til, at deponierne var utilstrækkelige. Det fremgik endvidere, at der ved foranstaltning 1.7 var fastsat støtte til kommunerne for at øge den differentierede indsamling. Retten har således ikke kunnet afklare, om der var en sådan forbindelse mellem overtrædelsen og foranstaltningen, at finansieringen af foranstaltningen formidledede eller tværtimod skærpede overtrædelsen. Retten skulle derfor have udelukket, at der forelå nogen forbindelse, og tiltræde det første anbringende i sagen i første instans.

Tredje anbringende: Begrundelsesmangel.

Den italienske regering har med det tredje anbringende i sagen i første instans nøje påvist, at der ikke var sammenhæng mellem overtrædelsen og foranstaltningen. Retten har ved at forkaste det første anbringende fastslået det modsatte uden at undersøge den italienske regerings påvisning, og der foreligger herved en begrundelsesmangel.

Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af artikel 32, stk. 3, litra f), i forordning nr. 1260/1999. Begrundelsesmangel.

Ovennævnte tilsidesættelser medfører ligeledes, at de dele af dommen, hvori Retten har forkastet det andet anbringende i sagen i første instans, er mangelfulde.

Femte anbringende: Begrundelsesmangel.

Der foreligger ligeledes en begrundelsesmangel ved, at det tredje anbringende i stævningen er forkastet, hvorved den italienske regering gjorde gældende, at de anfægtede afgørelser støttede deres begrundelse på Kommissionens skrivelse af 20. oktober 2008, som bestred faktiske omstændigheder, der ikke blev gentaget i overtrædelsesproceduren. Retten har på ingen måde taget hensyn til dette argument.

Sjette anbringende: Tilsidesættelse af artikel 32, stk. 3, litra f), andet led, i forordning nr. 1260/1999.

Under alle omstændigheder har Retten ved sin stillingtagen til det fjerde anbringende faktisk erklæret, at skrivelsen af 20. oktober 2008 vedrørte faktiske omstændigheder, der ikke var relevante for overtrædelsesproceduren. Retten skulle derfor have tiltrådt det tredje anbringende. Retten har ved ikke at gøre dette tilsidesat artikel 32, stk. 3, litra f), andet led, i forordning nr. 1260/1999.

Syvende anbringende: Tilsidesættelse af artikel 32, stk. 3, litra f), første og andet led, og artikel 39, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1260/1999.

Retten har med urette forkastet det fjerde anbringende i stævningen, hvorved det var anført, at Kommissionen faktisk havde suspenderet betalingerne med henvisning til bekymring for, om foranstaltningen blev forvaltet korrekt. For at gøre dette skulle man imidlertid have fulgt den procedure, som er fastsat i nævnte forordnings artikel 39, stk. 1 og 2, som der henvises til i artikel 32, stk. 3, litra f), første led. Retten har ikke formået faktisk at tilbagevise den italienske regerings argument om, at dette var årsagen til den afgørelse, Kommissionen havde vedtaget.

Ottende anbringende: Tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF.

Retten har med urette udelukket, at Kommissionen ikke havde givet en tilstrækkelig begrundelse. Under hensyn til betydningen af dette aspekt skulle Kommissionen have forklaret, hvorfor der ikke var en modsigelse mellem i overtrædelsesproceduren at kritisere den utilstrækkelige differentierede indsamling og at nægte at finansiere foranstaltningen, der tilsigter at øge netop den differentierede indsamling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21.6.1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene, EFT L 161, s. 1.